

О.Генрі

Вождь червоношкірих. Переказ

Розповідь ведеться від першої особи. Автор, Сем, разом з Біллом Дрісколл вирішують викрасти дитину з багатой сім'ї з метою подальшого вимагання викупу. Як говорив потім Білл, у них було «тимчасове затьмарення розуму», тільки вони здогадалися про це значно пізніше.

Вибравши для своєї мети непоказне провінційне містечко, яке не може послати за ними в погоню нікого страшнішого констеблів, «так якихось сентиментальних шукачів, та двох-трьох викривальних заміток» в «Елсенеді льоном бюджеті фермера», викрадачі беруться за справу. Жертвою Білл і Сем вибирають єдиного сина найвиднішого з городян — Ебенезера Дорсета. Це людина поважна і «скупа», чесна, він непідкупний церковний складальник. Викрадачі розраховують, що папаша Дорсет зможе викласти за сінка дві тисячі доларів.

Милі за дві від містечка стоїть невисока гора в якій є печера. Туди викрадачі складають провізію до прибуття бранця. Проїжджаючи ввечері повз будинок старого Дорсета, викрадачі помічають хлопчика, який жбурляє камінням в кошеня, що сидить на паркані. Це і є Джонні, син Ебенезера.

Білл пропонує Джонні прокататися, простягаючи пакетик із лобдьяниками. Хлопчисько жбурляє йому в око уламком цеглини. Білл вирішує, що це обійдеться татові в п'ятсот доларів, вилазить з шарабана і намагається зловити хлопця, щоб відвезти його силою. Той відчайдушно відбивається, але обом чоловікам все ж вдається вивезти його з містечка.

Білл залишається охороняти Джонні, а Сем відправляється до міста. Повернувшись до печери, він бачить як Біл сидить і заклеює пластиром розбиту фізіономію. Хлопчисько ж розвів біля входу в печеру багаття і заткнув в руде волосся яструбине пір'я. Вони з Біллом грали в індіанців. Хлопчисько оголосив себе Вождем червоношкірих, а Білла і його супутника — своїми блідолицими бранцями.

Жити в печері Джонні подобається, він зовсім не думає про те, що справжній бранець — це він сам, Сема він починає кликати Зміїним Оком і спостерігачем, а Білла — старим мисливцем Хенком. Першого Джонні хоче засмажити на вогнищі, «ледь його хоробрі воїни повернуться з походу», а з другого — зняти скальп з ранковою зорею. Взагалі «Білла цей хлопчисько залякав з самого початку», тому що кожні п'ять хвилин випускав шалений військовий клич і крався з палицею до входу в печеру вистежувати